

L Ö G R E G L U S A M Þ Y K K T

fyrir Akureyrarkaupstað.

I. KAFLI

Um reglu og velsæmi á almannafæri.

1. gr.

Á almannafæri mega uppþot eða óspektir ekki eiga sér stað. Ekki mega menn þyrpast saman á almannafæri, svo að til tálma sé fyrir umferðina eða til óþæginda fyrir viðstadda. Þegar talað er um almannafæri í samþykkt þessari, er átt við götur, vegi og svæði, sem almenningur fer um, eða ætlað er til almenningsnota, svo sem leikvelli, sölutorg, bryggjur, bólvirki o. s. frv. Um veitingastaði, almennar knattborðstofur, afgreiðslustaði bifreiða o. þ. h., kvikmyndahús, leikhús og önnur samkomuhús, gilda ákvæði samþykktar þessarar um almannafæri, eftir því sem við á.

2. gr.

Þegar fjölmenni safnast saman á almannafæri, þar á meðal við dyr kirkna, sölubúða, leikhúsa eða annarra samkomuhúsa, eða annars staðar þar sem almenningur kemur saman, skal fólk raða sér þannig, að þeir, sem fyrst koma, fái fyrstir afgreiðslu, og hagi sér í öllu eftir þeim fyrirmælum, sem lögreglan eða umsjónarmaður setur til að varðveita góða reglu.

3. gr.

Á almannafæri má ekki fljúgast á, æpa, kalla, blístra, syngja, né hafa í frammi annan hávaða eða ofsalegt eða móðgandi háttalag, sem raskar allsherjarreglu eða ónáðar vegfarendur, viðstadda eða þá, sem búa í nágrenninu.

4. gr.

Bannað er að hafast nokkuð það að, sem raskar næturró manna, og enginn má að ófyrirsynju berja á dyr eða glugga, hringja dyrabjöllum eða hafast neitt það að, sem veldur ónæði.

5. gr.

Á götum bæjarins eða þar, sem hætta getur stafað af, má ekki leika knattleik, paradís, feluleik, stikk eða klink, ekki gera rennibrautir, renna sér á skautum eða sleðum, eða hafa um hönd aðrar skemmtanir eða leiki, sem hindra umferðina. Sömuleiðis er bannað að hanga utan í vögnum, sleðum eða bifreiðum, sem eru á ferð um göturnar, eða festa við þá sleða, handvagna eða annað, er til óþæginda getur orðið. Lögreglustjóri getur þó heimilað sleðaferðir og leiki barna á tilteknum götum og svæðum, og séu þá gerðar sérstakar varúðarráðstafanir, sé þess þörf.

6. gr.

Bannað er að kasta snjókúlum, grjóti eða öðru, sem getur valdið þeim, sem staddir eru á almannafæri, tjóni eða óþægindum.

Á almannafæri má eigi kveikja í púðri, skoteldum eða sprengiefnum, né bera logandi blys, nema með leyfi lögreglustjóra. Nauðsynlegar sprengingar vegna mannvirkja má aðeins gera með sérstöku leyfi eða samþykki lögreglustjóra, og ber bæði verkstjóri og sá, sem verkið er unnið fyrir, ábyrgð á, að allrar varúðar sé gætt. Eigi má skjóta af byssum, skammbyssum, lyklabyssum, örvabogum eða öðrum skotvopnum á eða yfir almannafæri og hvergi að óþörfu. Sömuleiðis er öll veiði með

skotum og öll skot að óþörfu bönnuð í landareign kaupstaðarins, nema Glerárdal, 44
enn fremur innan takmarka hafnarinnar.

28. apríl

Eggjataka í Hólmunum og annars staðar í landareign kaupstaðarins er bönnuð.

7. gr.

Enginn má ganga dulklæddur á almannafæri eða í búningi, sem misbýður almennum velsæmi eða getur raskað allsherjarreglu. Sömuleiðis er bannað að sýna af sér hneykslanlega hegðun, t. d. með því að ávarpa menn með ókurteisum eða ósæmilegum orðum, vera áberandi ölvaður, eða með því að sýna þar af sér ósæmlegt látbragð, svo sem fletta sig klæðum, gera þarfir sínar o. s. frv.

8. gr.

Enginn má baða sig eða synda nakinn við bryggjur bæjarins eða annars staðar svo nærri landi eða skipum á höfninni, að hneyksli valdi.

9. gr.

Hver sá, sem staddur er á almannafæri, er skyldur að segja til nafns síns og heimilis þegar lögreglan krefst þess.

10. gr.

Bifreiðarstjórar og aðrir, sem farartækjum stjórna, skulu gæta þess að gera engan óþarfa hávaða að næturlagi, og skipum er bannað að gefa hljóðmerki við bryggjur eða annars staðar á höfninni frá kl. 10 að kvöldi til kl. 8 að morgni, nema siglingareglur krefji, eða nauðsynlega þurfi að kalla á hafnsögumann eða lækni.

11. gr.

Almenningi er skylt að hlýða öllum skipunum, bendingum eða merkjum lögreglumanna, er þeir gefa til að stjórna umferð eða halda uppi góðri reglu á almannafæri. Ef nauðsyn ber til, geta lögreglumenn krafði sér til aðstoðar hvern fulltíða mann, sem viðstaddur er, til að afstýra óreglu eða óspektum á almannafæri, en heimtingu eiga þeir á fullum bótum úr bæjarsjóði fyrir tjón er þeir kunna að bíða við það, á fatnaði eða limum, en bæjarsjóður á aðgang að hinum seka.

II. KAFLI

Ákvarðanir til að afstýra tálmunum og hættum fyrir umferðina.

12. gr.

Enginn má ótilkvaddur slökkva eða kveikja á götuljóskerum bæjarins. Enginn má taka vatn úr brunahönum bæjarins eða hreyfa við þeim að neinu leyti, nema hann hafi til þess fengið leyfi slökkviliðsstjóra eða vatnsveitustjóra. Enginn óviðkomandi má snerta við brunaboðum bæjarins, né reyna að kveðja slökkviliðið út með öðrum hætti, nema hann þurfi að gera vart við eldsvoða.

Enginn má raska eða skemma stöðvar eða leiðslur, sem settar hafa verið upp til almenningsnota, svo sem rafleiðslur, símaleiðslur, vatnsleiðslur, hitaleiðslur o. þ. u. l.

Enginn má raska pósthólfum, símataækjum eða öðrum slíkum tækjum, sem póst- og símamálastjórnin eða aðrir hafa sett upp til afnota fyrir almenning, né húsakynnum eða skýlum, sem hlutir þessir eru í.

Brot gegn þessari grein varðar sektum, er ekki séu lægri en 200 krónur.

44

28. apríl

13. gr.

Enga atvinnu má reka á almannafæri, þar sem það tálmar umferð. Utan sölu-búða er sala á hvers konar varningi bönnuð með þeim undantekningum, sem gerðar eru í grein þessari.

Íslenzkar afurðir getur bæjarráð, að fengnu álitu heilbrigðisnefndar, heimilað að selja á torgum og öðrum stöðum, enda séu fyrirmæli um verzlunarleyfi og önnur ákvæði laga ekki því til fyrirstöðu, að slík leyfi séu veitt. Skal leyfi bæjarráðs bundið við ákveðnar tegundir afurða, og er því heimilt að setja fyrir leyfinu þau skilyrði, er það telur nauðsynlegt vegna hreinlætis og annars. Um sölu á fiski gilda ákvæði heilbrigðissamþykktar og sérstakra fyrirmæla, sem bæjarstjórn setur.

Blöð og bæklinga er heimilt að selja á almannafæri. Með leyfi lögreglustjóra má selja á almannafæri aðgöngumiða að útisamkomum, dagskrár, merki og annað þessu skylt, að dómi lögreglustjóra.

Bannað er sölumönnum að gera vart við sig með ópum, köllum eða annarri háreysti, einkum frá náttmálum til dagmála (sbr. 4. gr.).

14. gr.

Án leyfis hlutaðeigandi húsráðenda má enginn láta fyrirberast á húslóðum, húsriðum, húsþökum, girðingum í garðshliðum eða á stöðum, þar sem inn er gengið í hús eða á húslóðir né fara inn í hibiýli hans í söluverndum.

Auk þess getur lögreglan bannað mönnum að hafast við á þessum slóðum, ef hún telur að það gæti valdið óþægindum eða hættu.

15. gr.

Stéttir fram með götum eru eingöngu ætlaðar gangandi mönnum. Eftir þeim má ekki fara með sleða, reiðhjól, hjólbörur, vagna né önnur ökutæki, nema barnavagna og sleða með ungum börnum, og eigi bera, draga, velta eða á annan hátt flytja með sér fyrirferðarmikla hluti, svo sem tunnur, hey eða annað, sem tálmar umferðinni. Ljái, gaddahrifur, skotvopn og aðra hluti, sem tjón getur hlotið af, má aðeins flytja eftir götunni sjálfri, og skal svo um þá húið, að engin hætta stafi af þeim. Hlaðnar byssur má ekki bera á götum bæjarins, eða annars staðar á almannafæri. Byssur skal ávallt bera þannig, að opið viti upp.

16. gr.

Á götur og torg, sem ætluð eru til umferðar og almenningsnota, má eigi leggja neitt, er hindrar eðlilega umferð. Bæjarstjórn ákveður í samráði við lögreglustjóra, hvar á götum, torgum eða auðum svæðum standa megí vagnar eða bifreiðar, og setur sérstakar reglur þar að lútandi. Má í þeim reglum meðal annars ákveða gjald í bæjarsjóð fyrir bifreiðastæði.

17. gr.

Á almannafæri má eigi vinna neina vinnu, er hindrar umferðina eða gerir hana hættulega, t. d. telgja við, höggva grjót, járna hesta, gera við bifreiðar eða því um líkt.

Á almannafæri og á veggsvölum eða í gluggum, sem vita að almannafæri, má eigi berja gólfteppi, viðra sængurföt, hengja föt til þerris eða annað þess konar.

18. gr.

Söluskápa, sjálfsala, gluggaskýlur, auglýsingaspjöld eða annað þess háttar, má eigi hengja utan á hús þannig, að óþægindi verði af á almannafæri, að dómi lögreglustjóra. Eigi má heldur hengja neitt slíkt á rafveitustaura eða símastaura, og bannað er að hengja þar upp hvers konar auglýsingar.

Leyfi byggingarnefndar þarf til að setja upp föst auglýsingaspjöld eða aðrar 44 varanlegar auglýsingar, svo sem ljósaauglýsingar og ljósaskreytingar, sem snúa að 28. apríl almannafæri eða sjást þaðan.

Í opnum gluggum, sem vita að almannafæri, má eigi láta standa jurtaþotta eða neitt það, er tjóni getur valdið, ef það fellur niður.

Hæð undir gluggaskýlur eða auglýsingaspjöld, sem standa út frá húshlið fram yfir gangstétt eða götu, sé minnst 2.20 m.

19. gr.

Eigi má fleygja glerbrotum, steinum, hálm, ávaxtahýði, pappírslusli eða öðru þess konar á almannafæri, né heldur skvetta þar vatni eða öðru, er haft getur í för með sér hættu eða óþægindi fyrir vegfarendur.

Gluggaþvott má ekki framkvæma síðar en kl. 10 árdegis, og ekki nema í frostlausu veðri, ef þvotturinn veldur rennsli á gangstétt eða götu eða getur valdið truflun á umferð á annan hátt. Í götubrunna og göturæsi má ekki hella gólfskolpi né öðrum óhreinindum, sem saurga götuna.

20. gr.

Lögreglustjóra er heimilt að banna öllum óviðkomandi, sem eiga ekki brýnt erindi, umferð út í skip, sem liggja í höfninni, frá kl. 20—8 á tímabilinu 1. október til 1. maí, en frá kl. 22—8 á tímabilinu 1. maí til 1. október. Enn fremur getur lögreglan jafnan bannað börnum innan 16 ára aldurs umferð um bryggjur og ferð út í skip og báta í höfninni, telji hún ástæðu til.

Unglingum innan 16 ára er óheimill aðgangur að almennum knattþórstöfum, dansstöðum og ölstofum. Þeim er og óheimill aðgangur að almennum kaffistofum eftir kl. 20, nema í fylgd með fullorðnum, sem bera ábyrgð á þeim. Eigendum og umsjónarmönnum þessara stofnana ber að sjá um, að unglingar fái ekki þar aðgang né hafist þar við.

Börn yngri en 12 ára mega ekki vera á almannafæri seinna en kl. 20 á tímabilinu frá 1. október til 1. maí og ekki seinna en kl. 22 frá 1. maí til 1. október, nema í fylgd með fullorðnum vandamönnum.

Börn frá 12—14 ára mega ekki vera á almannafæri seinna en kl. 22 á tímabilinu frá 1. október til 1. maí, og ekki seinna en kl. 23 frá 1. maí til 1. október, nema í fylgd með fullorðnum vandamönnum.

Þegar sérstaklega stendur á getur bæjarstjórn sett til bráðabirgða strangari reglur um útivist barna allt að 16 ára. Foreldrar og húsbændur barnanna skulu að viðlögðum sektum sjá um, að ákvæðum þessum sé framfylgt.

21. gr.

Enginn má gera skurð í gangstéttir, götur eða torg bæjarins, né raska þeim á nokkurn hátt, nema að fengnu leyfi bæjarverkfræðings og samþykki lögreglustjóra, enda setji hann aftur í samt lag það, sem raskað var, og haldi því við eitt ár eftir að umbót var lokið og tekin gild af bæjarverkfræðingi. Slík verk skulu unnin þannig, að sem minnstur farartálmi sé að, og ætíð skal þess gætt, að vegfarendur séu aðvaraðir um farartálmann með nægilega greinilegum merkjum eða hindrunum þegar hjart er, en ellegar með ljósum, er loga skulu frá því að dimma fer að kvöldi til þess er hjart er orðið að morgni. Að öðru leyti gerir lögreglustjóri þær ráðstafanir, er honum þurfa þykir, til þess að afstýra hættu fyrir vegfarendur. Getur hann bannað umferð um götuna að nokkru eða öllu leyti meðan á verkinu stendur, eða skipað fyrir um, hvernig umferðinni skuli hagað. Ef slíkt verk dregst úr hófi fram, eftir að byrjað er á því, getur lögreglustjóri látið ljúka verkinu eða setja götuna í samt lag aftur á

44 kostnað þess, sem verkið átti að framkvæma. Sama gildir, ef ekki er fullnægt við-
28. apríl haldsskyldu.

22. gr.

Þegar nýtt hús er byggt eða eldra hús rifið og byggt upp að nokkru eða öllu leyti, er eiganda eða þeim, sem sér um verkið, ef húsið liggur við almannafæri, skylt að skýra lögreglustjóra frá, áður en verkið byrjar, og sanna fyrir honum heimild sína til verksins. Lögreglustjóri getur undir slíkum kringumstæðum, sé þess þörf, þrengt götuna eða lokað henni. Jafnframt getur hann krafizt þess af þeim, sem verkið lætur vinna, að hann geri girðingu við götuna, eins og lögreglustjóri ákveður, og hæfilega gangstétt utan girðingarinnar sé gangstéttinni, sem fyrir er, lokað að mestu eða öllu. Sá, er verkið lætur vinna, skal einnig að öðru leyti haga sér eftir þeim fyrirmælum, er lögreglustjóri setur, til að afstýra farartálmum og hættu eða óþægindum fyrir vegfarendur. Verkfæri og efni má ekki leggja frá sér á almannafæri, nema þar sem lögreglustjóri leyfir, og eigi má það liggja þar lengur en nauðsyn krefur. Mold, mól, leyfar af efni og annað, er af byggingunni stafar, skal eigandinn færa burt, er húsagerðinni er svo langt komið, að því verður við komið. Girðingar, sem kunna að hafa verið reistar til að afstýra hættu, skal færa í burt þegar í stað, þegar lögreglustjóri krefst þess.

Nú brennur hús eða mannvirki, eða það er tekið burt, án þess að annað sé gert í staðinn, og er þá eiganda skylt að ganga svo frá húsastæðinu að ekki stafi hætta, óþrifnaður eða óprýði að. Geri viðkomandi ekki skyldu sína samkvæmt þessari grein innan hæfilegs tíma frá því þess var krafizt af honum, getur bæjarstjórn eða lögreglustjóri látið vinna verkið á kostnað hans.

23. gr.

Pallar, stoðir og annar umbúnaður þess konar, sem notaður er við húsasmíðar og aðrar byggingar eða viðgerðir á húsum, skal vera nægilega traustur, og þeir, sem nota hann, skulu vera gætnir og áreiðanlegir menn. Á slíkum pöllum utanverðum skal vera að minnsta kosti 20 cm há brik og handrið eða reipi í brjósthæð. Lausir stigar, sem notaðir eru við viðgerðir á húsum, málun, gluggaþvott eða þess konar, skulu vera nægilega traustir og kjálkarnir búnir járn göddum að neðan, ef stiginn er meira en 4 metra langur.

Við fjölfarnar götur getur lögreglustjóri fyrirskipað, að vörður standi við stiga meðan á verki stendur.

Lausir stigar mega ekki standa við húsvegg á almannafæri, nema meðan verið er að nota þá.

Brot gegn þessari grein er á ábyrgð þess, sem verkið annast, eða ef hann er eigi tilgreindur, þá á ábyrgð húseiganda.

24. gr.

Nú er hús svo hrörlegt, að hætt er við að það hrynji eða einhver hluti þess, eða er til mikilla óparfa, og getur lögreglustjóri þá bannað að nota húsið og lagt fyrir eigandann að rífa það eða endurbæta, svo sem þörf gerist, innan tiltekens tíma.

Enn fremur getur lögreglustjóri á kostnað eigandans gert aðrar ráðstafanir, sem hann telur nauðsynlegar til þess að afstýra hættu fyrir vegfarendur og aðra. Ákvæði þetta nær einnig til þess, þegar steinvegg, trévegg eða annarri girðingu eða öðru mannvirki liggur við hrúni eða falli eða er til óþrifa.

25. gr.

Vindur og önnur áhöld, sem notuð eru til að hefja upp eða renna niður vörum eða öðru úr húsum, sem liggja að almannafæri, skulu vera nægilega traustar, og þeir, sem nota þær, skulu vera gætnir og áreiðanlegir menn.

26. gr.

44

28. apríl

Nú liggur kjallaraop út að almannafæri og lengra fram en húshliðin, og skal þá vera handrið úr jární eða öðru tryggilegu efni beggja megin við þau, eigi lægri en 60 cm, og lögreglustjóri getur auk þess krafizt, að kjallaraopið sé byrgt með hlemm eða hlera frá því dimma tekur að kvöldi unz hjart er orðið að morgni.

Yfir birtugrófum, sem nú eru við stétt eða götur, skulu vera nægilega sterkar járngrindur eða annar jafntryggur útbúnaður jafnhátt stéttinni eða götunni. En yfir birtugrófir, sem gerðar kunna að verða framvegis, skal gera svo tryggilega, að enginn óþrifnaður komizt ofan í grófina.

27. gr.

Um þakrennur og rennsli frá húsunum í göturæsin eða rennurnar skal svo um búið, sem fyrir er mælt í byggingarsamþykkt kaupstaðarins, og er húseigendum skylt að halda hvort tveggja vel við. Húseigendum og húsráðendum er skylt að nema burtu klakadröngla, er hanga kunna niður úr þakbrúnum húsa þeirra og hættulegt getur verið fyrir umferð, og að hreinsa snjó af þökum húsa sinna, ef hætta getur stafað af fyrir vegfarendur.

28. gr.

Stórt grjót, sem til tálmunar er skipum, bátum eða fyrirdráttum, eða annað því-
líkt, mega menn ekki láta liggja víðs vegar um fjöruna, heldur skulu þeir, sem það eiga, flytja það burt eða saman eftir fyrirsögn lögreglustjóra.

29. gr.

Ef ís á Pollinum er ótryggur, getur lögreglustjóri, að viðlögðum sektum, bannað að fara út á hann.

Ekki má höggva göt eða vakir í ísinn innan við 200 metra frá landi, nema til þess að gera rásir fyrir báta, skip eða flugvélar, nema leyfi lögreglustjóra komi til. Þó má aldrei höggva göt eða vakir á afmörkuð skautaskell og hvergi að óþörfu. Setji lögreglan upp viðvörunarmerki á ísinn á Pollinum, ber öllum að fara eftir þeim og gæta þess að raska þeim ekki eða eyðileggja.

Ekki má taka ís á Pollinum nema með leyfi lögreglustjóra.

III. KAFLI

Almennar umferðareglur

30. gr.

Vegfarendum er skylt að sýna fyllstu nærgætni gagnvart öðrum vegfarendum, einkum þegar farið er yfir þvera götu, við vegamót og þar sem viðvörunarmerki eru sett. Þeim er skylt að haga sér tafarlaust eftir þeim fyrirmælum, sem lögreglan setur um umferðina, hvort sem það er gert með umferðarmerkjum, uppfestum auglýsingum, með boðum eða bendingum. Þeim er skylt að nema staðar samstundis og lögreglan gefur stöðvunarmerki.

Lögreglustjóri ákveður gerð umferðamerkja, hvernig þeim skuli fyrir komið og þýðingu þeirra. Skal lögreglustjóri gefa út nauðsynlegar skýringar á umferðarmerkjum og skulu þær birtar í Lögbirtingablaðinu, en auglýsingu þeirra að öðru leyti hagar hann eftir því, sem hann telur þörf.

Allir vegfarendur skulu samtímis víkja úr vegi fyrir bifreiðum slökkviliðsins, sjúkrabifreiðum og bifreiðum lögreglunnar, enda gefi þær auðþekkt hljóðmerki og hafi auðkenni, er auðvelt sé að greina bæði að nóttu og degi, eftir fyrirmælum lögreglustjóra.

44

28. apríl

31. gr.

Gangandi menn skulu, er þeir eru á ferð um götur bæjarins, vegi eða torg, að jafnaði halda sig á gangstéttum, þar sem þær eru fyrir hendi, og mega menn ekki halda þar kyrru fyrir eða staðnæmast þar til langframa, svo truflun valdi. Þar sem engar gangstéttir eru eða vegna þess að gangandi menn, sakir þrengsla á gangstéttinni, verða að víkja út á götuna, skulu þeir gæta sérstakrar varúðar og halda sig utarlega á akbrautinni, en víkja greiðlega fyrir annarri umferð út á sömu vegarbrún og gengið er við.

Ef gangandi menn fara yfir götuna, skulu þeir gæta vel að umferðinni og fara beina stefnu yfir þvera götuna, og yfir gatnamót er algerlega bannað að ganga á ská milli horna. Þar sem gangbrautir eru markaðar yfir götuna við gatnamót eða annars staðar, er gangandi mönnum skylt að fara eftir þeim innan markalína þeirra. Vegfarendum er óheimilt að láta fyrirberast á götum eða stígum lengur en nauðsyn krefur til þess að komast leiðar sinnar. Gildir þetta jafnt þótt engin umferð sé samfimis á sama stað eða nærliggjandi svæði.

Við gangbrautir skulu bifreiðastjórar, hjólreiðamenn og aðrir ökumenn gæta sérstakrar varkárni og nærgætni. Skulu þeir nema staðar við gangbrautir, ef vegfarandi er þar á ferð framundan ökutækinu eða á leið í veg fyrir það. Enn fremur skulu ökumenn nema staðar við gangbrautir, ef vegfarandi bíður sýnilega færiss að komast yfir götu eða er í þann veginn að fara út á gangbraut. Þegar ökumenn af þessum ástæðum hafa numið staðar, skulu þeir bíða, unz hinir gangandi menn eru komnir leiðar sinnar. Gangandi menn eru og skyldir til að gæta almennrar varkárni, er þeir leggja leið sína út á gangbrautir. Sérstaklega skulu þeir gæta þess, að ökutæki, sem nálgast, hafi nægan tíma og svigrúm til þess að nema staðar utan markalínu gangbrautarinnar, ef þess er þörf.

Bannað er að stöðva ökutæki á gangbrautum eða þannig, að nokkur hluti þess taki inn yfir gangbrautir, nema nauðsyn beri til, svo sem til að forðast árekstur eða annað slys.

Heimilt er blindum og sjóndöprum mönnum að auðkenna sig með gulum borða með þremur svörtum deplum; bera skulu þeir hann um hægri handlegg fyrir ofan olnboga.

Blindur maður réttir fram hægri handlegg, er hann æskir hjálpar vegfarenda, og er þeim þá skylt að veita honum hjálp.

Heyrnarsljóm mönnum skal heimilt að hafa grænan borða um báða handleggi fyrir ofan olnboga.

Öðrum en blindum mönnum og heyrnarlausum er óheimilt að bera merki þau, er hér eru tilgreind.

32. gr.

Með hesta og ökutæki má aðeins fara eftir þeim hluta götunnar, sem ætlaður er til aksturs, en ekki eftir gangstéttum né vegum, sem ætlaðir eru til annarrar sérstakrar notkunar.

Ef ástæða þykir til vegna sérstakrar umferðarhættu, getur lögreglustjóri eða bæjarstjórn bannað akstur, reið, hjólreiðar og sleðaferðir um sérstakar götur, enda sé auglýst á gatnamótum hvaða umferð sé bönnuð.

33. gr.

Ökumenn hvers konar farartækja, hvort heldur er bifreiða, hestvagna, reiðhjóla, sleða eða annarra, og þeir sem fara með hesta og aðra gripi, skulu halda sér, ökutækjum sínum og gripum á vinstra helmingi akbrautarinnar. Þeir skulu víkja greiðlega til vinstri fyrir þeim, sem á móti koma, en hleypa fram fyrir sig á hægri hönd þeim, sem fram úr vilja fara.

Við vegamót skal, ef þörf gerist, sá bíða, sem hefur farartæki á vinstri hönd. 44
Þessi regla leysir vegfarendur þó ekki undan þeirri skyldu, að sýna fyllstu varkárni. 28. apríl
og nærgætni við vegamót, þótt þeir eigi þar umferðarréttinn.

Þeir, sem fara um gangstéttir, skulu víkja til vinstri handar, en eru þó ekki skyldir að víkja út á akbrautina, sé hún á vinstri hönd.

Lögreglustjóri getur, að fengnu samþykki bæjarstjórnar, sett ákvæði um, að tiltekna götur skuli teljast aðalbrautir eða að á tilteknum götum skuli vera einstefnuakstur. Við öll gatnamót slíkra gatna skulu vera umferðamerki, sbr. 30. gr., 2. mgr.

Öll umferð á aðliggjandi götum og svæðum skal víkja fyrir umferð á aðalbraut, og skulu þeir, sem ætla að aka hvaða farartæki sem er inn á aðalbraut, hægja vel ferðina eða stöðva farartækið alveg, ef þörf gerist, og gæta vel til beggja handa áður en þeir aka inn á aðalbraut, og er óheimilt að aka áfram, nema öruggt sé að eigi valdi truflun á umferð aðalbrautar. Á götum, þar sem einstefnuakstur er ákveðinn, er aðeins heimilt að aka hvers konar farartækjum í eina átt, eins og fyrirhælin hljóða um. Ákveða má um sömu götu, að hún sé aðalbraut og að á henni sé einstefnuakstur. Að öðru leyti en að framan greinir gilda venjulegar umferðareglur á þessum götum.

34. gr.

Um götuhorn skal aka í kröppum boga, ef snúið er til vinstri handar, en í stórum boga, ef snúið er til hægri. Á götuhornum eða gatnamótum er bannað að aka fram fyrir hesta eða ökutæki, sem á undan fer. Þegar ekið er af stað, ekið er út á akbraut eða um vegamót, skal gæta sérstakrar varúðar.

35. gr.

Bannað er að aka eða riða móti hóp göngum eða líkfylgdum eða fram hjá þeim. Skal víkja úr vegi fyrir þeim, ef unnt er, eða nema staðar, meðan þær fara fram hjá.

Ekki má aka eða riða um götur þar sem fólk hefur safnast saman á útisamkomur, til að hlusta á hornablastur og þess háttar, nema leyfi lögreglunnar komi til.

36. gr.

Á miðri götu má ekki nema staðar með hesta eða ökutæki, heldur skal það gert sem næst gangstéttinni eða götujaðri, og skal snúa farartækinu þannig, að hliðar þess séu samhliða gangstéttinni eða götujaðrinum. Ekki má nema staðar, þar sem hestur eða ökutæki heldur kyrru fyrir beint á móti hinum megin á götunni. Enn fremur er bannað að nema staðar með hest eða ökutæki á gatnamótum eða nær þeim en 5 metra frá götuhorni, miðað við húsalínu.

37. gr.

Með hesta eða ökutæki má ekki nema staðar á götum bæjarins, nema meðan ferming og afferming fer fram (sbr. 16. gr.), og skal það gert gangstéttar megin. Farþegar skulu og stíga þeim megin upp í farartæki og úr því, verði því við komið, og jafnan skulu þeir gæta sérstakrar varúðar, er þeir ganga að og frá ökutæki.

38. gr.

Verði fyrirskipað að setja slík tæki í bifreiðar, sem í 44. gr. getur, skulu bifreiðarstjórar ætíð, er þeir ætla að beygja fyrir götuhorn eða fara yfir þvera götu, gefa merki um það í tæka tíð með tækinu, til hvorrar handar þeir ætla að beygja. Sömuléiðis skulu þeir gefa merki, er þeir draga skyndilega úr ferð bifreiðar sinnar eða stöðva hana.

Bifreiðarstjórar, sem aka bifreið, er ekki hefur umgetin tæki, svo og vagnstjórar, riðandi menn og hjólreiðamenn, skulu gefa merki, er þeir breyta stefnu, nema

44 staðar eða draga verulega úr ferð. Skulu bifreiðarstjórar rétta þá hönd sína, sem nær er miðju bifreiðarinnar, til hægri eða vinstri, eftir því til hvorrar handar þeir ætla að beygja, og með því að rétta sömu hönd beint upp, ef þeir draga úr ferð eða stöðva. Aðrir ökumenn, ríðandi menn og hjólreiðamenn, skulu gefa þessi merki með því að rétta út hægri eða vinstri hönd eftir því, til hvorrar handar þeir ætla að beygja, og með því að rétta hönd beint upp, ef þeir draga úr ferð ökutækis síns eða stöðva það.

39. gr.

Ef umferðaslys vill til, sem ökumaður eða annar vegfarandi á hlut að, skal hann nema staðar og hjálpa þeim, sem slasazt hefur eða orðið fyrir tjóni, ef þörf gerist, án tillits til þess, hvort hann á sök á slysinu eða ekki. Sama skyldan hvílir einnig á öðrum viðstöddum.

Hver sá, sem viðriðinn er slysið á einhvern hátt eða hefur verið sjónarvottur að því, skal, ef einhver óskar þess, skýra frá nafni sínu og heimilisfangi. Eigi má hann hverfa af vettvangi fyrr en þær ráðstafanir eru gerðar, sem slysið gefur tilefni til. Ef orðið hefur meiðsl á mönnum eða dýrum, eða skemmdir á ökutækjum eða öðru, skal hann svo fljótt, sem við verður komið, sjá um að næstu löggæzlumönnum verði skýrt frá slysinu og skal ökutækið ekki hreyft eða önnur verksummerki, fyrr en þeir koma á vettvang, verði því við komið.

40. gr.

Hlass, sem flutt er á ökutæki um bæinn, má ekki vera þyngra en svo, að ökutækið beri það auðveldlega, því skal vel fyrir komið og fest svo, að ekki haggist. Ekki má það dragast með jörð eða standa langt út af ökutækinu, nema með sérstöku leyfi lögreglunnar. Aldrei má yfirgefa ökutæki með slíku hlassi á götum bæjarins.

Ökutæki, sem flutt er á mól, sandur, mold, áburður, úrgangur og þess háttar, skulu gerð í samræmi við ákvæði heilbrigðissamþykktar þar um.

41. gr.

Að öðru leyti en í kafla þessum greinir, skal farið eftir umferðalögum og bifreiðalögum, eftir því sem við á.

IV. KAFLI

Um bifreiðar.

42. gr.

Þegar talað er um bifreið í þessari samþykkt, er átt við ökutæki, sem samkvæmt gildandi bifreiðalögum á hverjum tíma telst bifreið. Auk ákvæða þessarar samþykktar gilda ákvæði bifreiðalaga og umferðalaga, sem í gildi eru á hverjum tíma, um bifreiðar og meðferð þeirra í bænum.

43. gr.

Fasta afgreiðslu bifreiða má aðeins hafa í því húsnæði og á þeim stað sem bæjarstjórn hefur samþykkt til slíkra afnota, að fengnum tillögum lögreglustjóra. Getur bæjarstjórn veitt slíkt leyfi, hvort heldur er óákveðinn eða tiltekinn tíma í senn, takmarkað það við tiltekinn fjölda bifreiða, og yfirleitt bundið leyfið þeim skilyrðum, er nauðsynleg eru að hennar dómi. Séu skilyrði bæjarstjórnar fyrir slíku leyfi rofin eða ef aðstæður breytast verulega, að hennar dómi, getur hún fellt leyfið úr gildi fyrirvaralaust. Þessi ákvæði taka einnig til núverandi bifreiðastöðva og bifreiðaafgreiðslna.

Ákvæði 1. mgr. þessarar greinar taka einnig til benzínsölustaða, þvottastöðva 44 og annarra stöðva til hvers konar þjónustu vegna bifreiða.

28. apríl

Lögreglustjóri eða bæjarstjórn getur takmarkað eða bannað umferð bifreiða á einstökum götum, ef slík umferð álizt hættuleg eða til sérlegra óþæginda fyrir aðra umferð. Sömu leiðis getur bæjarstjórn eða lögreglustjóri takmarkað bifreiðaferðir innanbæjar að næturlagi.

44. gr.

Lögreglustjóri getur með samþykki bæjarstjórnar fyrirskipað, að á sérhverri bifreið séu tæki með ljósum, er gefa má með greinilega til kynna, til hvorrar handar ökumaður ætlar að beygja og ef hann skyndilega hægir ferð eða stöðvar bifreiðina.

45. gr.

Ljós á bifreiðum, sem ekið er um umdæmið, mega ekki vera svo sterk né þannig stillt, að það villi vegfarendum sýn.

Á bifreiðum, sem ekið er um lögsagnarumdæmið á tímabilinu frá 1. ágúst til 15. maí, skulu vera ljós á þeim tíma, sem segir í eftirfarandi töflu:

7. jan. til 13. jan.	frá kl. 15.20 til kl. 9.50
14. jan. til 20. jan.	— — 15.40 — — 9.35
21. jan. til 27. jan.	— — 16.00 — — 9.15
28. jan. til 6. febr.	— — 16.25 — — 8.55
7. febr. til 13. febr.	— — 17.00 — — 8.25
14. febr. til 20. febr.	— — 17.20 — — 8.05
21. febr. til 27. febr.	— — 17.45 — — 7.40
28. febr. til 6. marz	— — 18.05 — — 7.15
7. marz til 13. marz	— — 18.30 — — 6.50
14. marz til 20. marz	— — 18.50 — — 6.25
21. marz til 27. marz	— — 19.10 — — 6.00
28. marz til 6. apríl	— — 19.30 — — 5.35
7. apríl til 15. apríl	— — 20.00 — — 5.00
16. apríl til 20. apríl	— — 20.40 — — 4.20
21. apríl til 27. apríl	— — 20.55 — — 4.00
28. apríl til 6. maí	— — 21.15 — — 3.40
7. maí til 15. maí	— — 21.45 — — 3.05
1. ágúst til 6. ágúst	— — 22.10 — — 2.55
7. ágúst til 13. ágúst	— — 21.50 — — 3.15
14. ágúst til 20. ágúst	— — 21.25 — — 3.40
21. ágúst til 27. ágúst	— — 21.00 — — 4.00
28. ágúst til 31. ágúst	— — 20.35 — — 4.20
1. sept. til 6. sept.	— — 20.10 — — 4.40
7. sept. til 13. sept.	— — 19.50 — — 5.00
14. sept. til 20. sept.	— — 19.25 — — 5.20
21. sept. til 27. sept.	— — 19.00 — — 5.40
28. sept. til 6. okt.	— — 18.35 — — 6.00
7. okt. til 13. okt.	— — 18.05 — — 6.25
14. okt. til 20. okt.	— — 17.40 — — 6.50
21. okt. til 27. okt.	— — 17.15 — — 7.10
28. okt. til 6. nóv.	— — 16.50 — — 7.30
7. nóv. til 13. nóv.	— — 16.20 — — 8.05
14. nóv. til 20. nóv.	— — 15.55 — — 8.25
21. nóv. til 27. nóv.	— — 15.35 — — 8.50

44	28. nóv. til 6. des.	frá kl. 15.20 til kl. 9.10
28. apríl	7. des. til 13. des.	— — 15.00 — — 9.35
	14. des. til 20. des.	— — 14.55 — — 9.50
	21. des. til 27. des.	— — 14.50 — — 10.00
	28. des. til 6. jan.	— — 15.00 — — 10.00

46. gr.

Sérhver bifreiðareigandi, sem búsettur er í bænum, skal senda lögreglustjóra tilkynningu um bifreiðina áður en hún er tekin í notkun. Reynist bifreiðin í lagi samkvæmt gildandi bifreiðalögum og reglugerðum þar um eftir skoðun bifreiða-efirlitsmanna, skráir lögreglustjóri bifreiðina og afhendir eiganda á hans kostnað 2 merki með áletruðu A og tölumerki, og skal festa annað merkið framan á bifreiðina en hitt aftan á hana, eftir nánari fyrirmælum lögreglustjóra.

47. gr.

Ökuhraða bifreiðar skal ávallt stilla svo, að komizt verði hjá slysum, og þannig, að umferð um götuna sé ekki trufluð, og má ökuhraðinn aldrei vera meiri en 25 km á klukkustund. Þar sem bifreiðarstjóri sér skammt frá sér, í kröppum beygjum, við gatnamót, þar sem vegur er sleipur, mikil umferð er, ung börn eru í námunda eða því líkar aðstæður, skal gæta sérstakrar varúðar, og má þar aldrei aka hraðar en svo, að stöðva megi bifreiðina þegar í stað. Sé for eða bleyta á götu skal aka svo, að ekki slettist á aðra vegfarendur, gangstéttar né byggingar.

Bifreiðarstjórar skulu gæta þess, einkum að nátturlagi, að valda eigi hávaða um nauðsyn fram með hljóðmerkjum. Þeim ber og að sjá um, að farþegar í vögnum þeirra hafi ekki hávaða eða raski friði og reglu með öðrum hætti.

V. KAFLI

Um reiðhjól.

48. gr.

Þeir, sem fara á reiðhjóli um götur bæjarins, skulu gæta þess, sem hér segir:

- Á hjóli mega ekki í senn vera fleiri menn en hjólið er gert fyrir. Þó má yngra barn en 6 ára sitja framan við hjólreiðamann, ef sérstaklega er um búíð. Sá, sem stýrir hjóli, skal ætíð halda að minnsta kosti annarri hendi um stýrið og hafa báða fætur á stigsveifum.
Enginn má flytja með sér á hjóli hluti, sem valdið geta hættu eða tálmað umferð.
- Á hverju hjóli skal vera bjalla, sem gefur hveltt hljóð, en ekki horn né annar hljóðgjafi, og skal hjólreiðamaður láta til hennar heyra, ef hætt er við árekstri.
- Ljósker, er snúi fram og lýsi framundan sér, skal vera á hverju hjóli, þegar farið er að skyggja. Ljós skal tendrað á þeim tíma, sem ákveðinn er til tendrunar á ljósum bifreiða í 45. gr.
- Ökuhraði á hjóli má ekki vera meiri en 25 kílómetrar á klukkustund, og þar sem hjólamaður sér skammt frá sér í kröppum bugðum við gatnamót, þar sem mikil umferð er og þar sem vegur er sleipur, skal gæta sérstakrar varúðar, og má þar aldrei aka hraðar en svo, að stöðva megi hjólið þegar í stað. Sé for eða bleyta á götu, skal aka svo, að ekki slettist á aðra vegfarendur, gangstéttir né byggingar. Skylt er hjólreiðarmanni að nema staðar, ef reið hans veldur því, að hestur fælist eða gerist órór.
- Byrjendur mega ekki æfa sig á hjólum á götum bæjarins. Ekki má hjóla á gangstéttum né yfir þær, og ekki inn eða út úr hliðum.

- f. Enginn má aka reiðhjóli, ef hann sakir áhrifa áfengis eða af öðrum orsökum 44
er ekki fær um að stjórna því svo öruggt sé. 28. apríl
- g. Ef slys vill til, sem stafar af eða stendur í sambandi við notkun reiðhjóls, skal hjólreiðamaður þegar nema staðar, skýra frá nafni sínu og heimilisfangi, og hjálpa þeim er slasast hefur, ef þörf gerist. Hjólreiðamaður skal þegar nema staðar, ef lögreglan gefur honum merki þar um.
- h. Bæjarstjórn er heimilt að ákveða, að reiðhjól, sem notuð eru í umdæminu, skuli skrásetja hjá lögreglustjóra, og merkja samkvæmt reglum, er bæjarstjórn setur, að fengnum tillögum lögreglustjóra. Skal í þessum reglum ákveðið allt fyrirkomulag skrásetningarinnar og merkjanna og hvaða gjald eigandi (umráðamaður) reiðhjóls skuli greiða fyrir skrásetningu þess og einkenni. Ákvörðun bæjarstjórnar og reglur þessar skal lögreglustjóri birta í Lögbirtingablaðinu.
- Eigandi (umráðamaður) reiðhjóls ber ábyrgð á því, að það fullnægi ákvæðum þessarar samþykktar, er það er í notkun með hans vitund og vilja. Enn fremur ber eigandi (umráðamaður) reiðhjóls ábyrgð á öðrum brotum á samþykkt þessari, ef hann lánar það þeim, sem eru yngri en 14 ára.

VI. KAFLI

Um reið, hestflutning og akstur á götum bæjarins.

49. gr.

Á almannafæri má ekki riða eða aka hraðara en á hægu brokki, þar sem gatan er mjó og mikil umferð eða farartálmi á veginum, skal aðeins farið fót fyrir fót. Lögreglan getur skipað svo fyrir, hvenær sem nauðsyn þykir, að fara skuli aðeins fót fyrir fót á tilteknum svæði, og þar sem margir vagnar koma saman á einum stað, getur hún raðað þeim eða skipað þeim að nema staðar um stund.

Ríðandi menn og vagnstjórar skulu í tæka tíð gera viðvart mönnum, sem á undan þeim ganga.

Eigi má riða eða aka um gangstéttir bæjarins.

50. gr.

Það er með öllu bannað að riða, beita fyrir vagna eða flytja farangur á höltum eða meiddum hestum eða svo horuðum, að ekki hafi þeir fullan þrótt. Hestar, sem bíta og slá, skulu auðkenndir á þann hátt, að áberandi skúfur sé festur í ennistopp eða tagl.

51. gr.

Ríðandi mönnum, lestimönnum og öðrum, er farangur flytja á áburðarhestum, er skylt að víkja úr vegi og jafnvel út af götunni fyrir vögnum og bifreiðum, er þeir mæta, ef vagninn kemst ekki leiðar sinnar að öðrum kosti. Með áburðarhesta má ekki hafa lengri viðdvöl á götunum en nauðsynlegt er til að taka ofan eða láta upp klyfjar. Um reiðhest gildir hið sama eftir því sem við á.

52. gr.

Ökumenn og vagnstjórar skulu vera nægilega þroskaðir til þess starfa (sbr. reglugerð nr. 129 17. nóv. 1916), enda hafi þeim verið kennt að stýra hesti og ökutæki af æfðum ökumanni. Hesta má ekki slá með öðru en þar til gerðum keyrum eða ólar-svipum. Virsvipur eða prik má ekki nota. Aldrei má slá hest í fætur, höfuð eða nára. Vagnhlass má ekki vera þyngra en svo, að hestum veitist létt að draga það.

44

28. apríl

53. gr.
Vagnar skulu vera svo sterkir og vandaðir að smíði, að ekki sé hætt við bilun. Þeir mega ekki vera svo stórir um sig, að þeir hindri umferðina. Vagnar þeir, sem notaðir eru til mjólkurflutnings eða annars flutnings, sérstakrar tegundar, skulu gerðir eins og fyrir kann að vera mælt í sérstökum reglugerðum.

Aktygi skulu vera haldgóð og hesturinn vel girtur við vagninn.

Sæti ökumanns á vagninum skal haga þannig, að hann sjái bæði vel fram undan sér og til beggja hliða. Ef hlassið er svo fyrirferðarmikið, að það byrgi útsýnið, er ökumanni skylt að ganga vinstra megin við vagninn og hafa taumhald á eykinum.

54. gr.

Sami ökumaður má ekki fara með fleiri en einn vagn. Það er bannað að festa sleða eða handvagn við æki, sem hestum er beitt fyrir. Tveir vagnar eða fleiri mega ekki aka samhliða. Eigi má riða við hliðina á vagni.

Á götum bæjarins mega riðandi menn eigi teyma nema einn hest við hlið sér. Eigi má heldur teyma hest samhliða vagni eða hjólum, né fleiri en tvo hesta samhliða. Ekki má reka ferðamannahesta lausa um götur bæjarins.

55. gr.

Ökumenn og riðandi menn mega ekki yfirgefa hesta sína á almannafæri eða annars staðar á ógirtum svæðum, nema sérstökum stöðum, sem lögreglan vísar til. Utan slíkra staða má eigi taka beizli af hesti, sem er með reiðtygjum eða beitt fyrir vagn eða sleða. Ef veruleg viðstaða er, skulu ferðamenn koma hestum sínum í hús eða í afgirta haga.

56. gr.

Hrossarekstra eða sauðfjárrekstra, sem komið er með til bæjarins til útflutnings eða slátrunar, má ekki fara með um götur bæjarins, nema með leyfi lögreglunnar. Lögreglustjóri getur gert þær ráðstafanir, sem nauðsynlegar eru, til að afstýra farartálma eða hættu fyrir vegfarendur af slíkum rekstrum.

57. gr.

Naut, sem farið er með um bæinn, skulu ávallt leidd í bandi, þannig útbúin, að auðvelt sé að hafa vald á nautinu og tveir fullorðnir karlmenn fylgja hverju nauti. Ekki má láta naut standa úti gæzlulaust.

VII. KAFLI

Um búfjárhald, alifugla og fleira.

58. gr.

Alifugla, svo sem hænsn, gæsir og endur, má ekki hafa í kaupstaðnum nema þeir séu hafðir í lokuðu byrgi eða annarri jafnöruggri vörzlu. Séu alifuglar látnir ganga lausir, þrátt fyrir aðvaranir lögreglunnar, getur hún látið lóga fuglunum á kostnað eiganda eða selt þá til lúkningar kostnaði. Einnig getur lögreglan látið slátra á kostnað eiganda eða ráðstafað á annan hátt dúfum og alifuglum, sem eru vanhirtir eða vanfóðraðir, sé ekki bætt úr þegar í stað, þegar aðvörun er gefin.

59. gr.

Búfénað, svo sem hesta, nautgripi og sauðfénað, má ekki láta ganga lausan á bæjarlandinu eða á götum í umdæminu, neðan við afréttargirðingu bæjarins, nema hann sé í öruggri girðingu. Um svínabú skal vera haldgóð girðing, svo öruggt sé, að svínin komist eigi út. Allur geitfénaður er bannaður í umdæminu. Hross og nautgripi skal jafnan hýsa á vetrum.

Búfénað má aðeins reka um götur bæjarins úr eða í haga, eða öðrum nauð- 44
synlegum tilgangi, en þá skal maður jafnan fylgja honum. Fælna hesta og slæga má 28. apríl
þó aldrei reka um götur bæjarins.

Sé kúmbúfénað eða öðrum búpeningi beitt á ógirt land, svo sem á flæðarnar við Eyja-
fjarðará, ber eigendum að hafa stöðugt mann til að gæta hans. Bæjarstjórn getur
sett nánari ákvæði um beit búfénaðar.

Bæjarstjórn ákveður, hvar afréttargirðing sé sett niður. Ekki má setja neinar
skepnur inn fyrir afréttargirðingu, nema leyfi fjárgæzlumanns bæjarins komi til.

60. gr.

Bæjarstjórn kýs þrjá menn í fjallskilastjórn til 4 ára í senn og skal nefndin
skipta með sér verkum, geri bæjarstjórn ekki aðra ákvörðun þar um. Allir, sem
sauðfé eiga, eru skyldir til að reka það á afrétt eigi síðar en 15. júní ár hvert, nema
fjallskilastjórn geri undantekningu þar á. Er öllum fjáreigendum skylt að hlíta
fyrirmælum fjallskilastjórnar um upprekstur fjárens á afrétt og smölun afrétta
og heimalanda og jafnar fjallskilastjórn vinnunni við fjallskilin niður eftir fjáreign.
Einnig má jafna kostnaðinum niður í peningum eftir sömu reglu, þyki betur henta.

Fé það, sem ekki finnst eigandi að í réttum, skal hirða og hafa í vörzlu fram
yfir síðustu leiti, en þá skal selja allt óskilafé á opinberu uppboði. Síðan ber að
auglýsa féð með einkennum í Lögbirtingablaðinu. Gefi réttur eigandi sig fram
innan 6 mánaða frá því auglýsingin var birt, á hann rétt á andvirði kindarinnar
að frádregnum kostnaði. Ella rennur andvirðið í bæjarsjóð.

Bæjarstjórn getur sett nánari fyrirmæli um fjallskil.

61. gr.

Búfénað, svo sem hesta, nautgripi og sauðfé, sem er látinn ganga laus í bæn-
um, gagnstætt fyrirmælum samþykktar þessarar, skal lögreglan láta handsama,
hýsa og fóðra. Einnig mega þeir, er fyrir ágangi verða, láta handsama ágangsfénað,
en skýra skulu þeir lögreglunni frá því tafarlaust. Eigendum slíks fénaðar ber að
greiða allan kostnað af handsömun þess og fóðrun og annan kostnað, sem af slíku
leiðir, og má láta selja búfénaðinn á opinberu uppboði til lúkningar kostnaðinum,
verði fénaðurinn ekki leystur út innan sólarhrings frá því eigandinn fékk vitneskju
um handsömunina eða, ef eigi er vitað um eiganda, innan hæfilegs tíma eftir að
auglýsing um fénaðinn hefur verið birt. Einnig skal eigandi slíks búpenings bæta
allt það tjón, er hann hefur valdið.

Auk ákvæða samþykktar þessarar gilda ákvæði heilbrigðissamþykktar um bú-
fjárhald í bænnum.

VIII. KAFLI

Um hunda.

62. gr.

Bannað er að hafa hunda á Akureyri, nema með leyfi heilbrigðisnefndar.
Undanþegnir leyfi heilbrigðisnefndar eru þó þarfahundar á lögbylum, enda séu þeir
háðir eftirliti heilbrigðisnefndarinnar. Lögreglustjóri annast um að hundar, sem
hafðir eru í kaupstaðnum í óleyfi, séu sendir burt eða skotnir, og greiðir bæjar-
sjóður allan kostnað við það.

Skyldur er hver hundaeigandi að hafa helsti á hundum sínum með áletruðu A
og tölu.

Bæjarsjóður útvegar merkisþjöldin, en lögreglustjóri afhendir þau eigendum
hundanna, gegn greiðslu andvirðis þeirra, sem rennur í bæjarsjóð.

Grimma hunda og hunda, sem hafa þann vana að ónáða menn og hræða með

44 glefsi, urri eða gelti, eða sem eru óvenjulega stórir, ber eigendum að binda eða 28. apríl mýla tryggilega.

Skylt er lögreglustjóra að hafa eftirlit með því, að hundaeigendur komi hundum sínum til lækninga samkvæmt því sem mælt er fyrir um lækningu hunda af bandormum.

IX. KAFLI

Um friðun almenningsigna og einstakra manna.

63. gr.

Mannvirki og hluti, hverju nafni sem nefnast, er ætluð eru til almenningsafnota, eða til þrýðis á almannafæri, svo sem minnisvarða, vatnsból, brunahana, brunaboða, síma, rafleiðslutæki, götuljósker, nafnspjöld og töluspjöld á götum, húsum, bekki, umferðamerki, girðingar og annað þess háttar má enginn skemma eða færa úr stað, eigi heldur ata eða saurga, rita, rispa, tjarga, mála eða teikna á þá. Þetta á einnig við um þann hluta af húsum, múr- og trégirðingum, sem liggur að almannafæri.

64. gr.

Enginn má skemma girðingar, sem eru við almannafæri, né setjast á þær né klifra yfir þær eða upp um þær.

Enginn má skemma eða troða ræktaða bletti, grasreiti eða trjagarða, hvort sem eru girtir eða ógirtir.

Enginn má raska friði fugla á fuglatjörnum, sem gerðar eru í bænum eða annars staðar í lögsagnarumdæminu.

Í kirkjugarðinum mega engir leikir eða önnur ótilhlýðileg hegðun eiga sér stað. Tré eða jurtir, sem gróðursettar eru á grafreitum eða leiðum, má enginn rífa upp eða færa burtu, né spilla eða saurga grafreitina á nokkurn hátt. Enginn má hafa með sér hund inn í kirkjugarðinn. Skepnum má eigi beita í kirkjugarðinum.

Börn yngri en 14 ára mega eigi vera í kirkjugarðinum, nema þau séu í fylgd með fullorðnum, sem ber ábyrgð á framferði þeirra.

65. gr.

Brot gegn reglum þeim, sem bæjarstjórn setur um skemmtigarða, kirkjugarða, leikvelli og önnur opin svæði, varða refsingu samkvæmt samþykkt þessari, enda séu reglurnar festar upp við innganginn inn í garðinn eða svæðið eða á öðrum áberandi stað í garðinum eða á svæðinu.

X. KAFLI

Um götuspjöld, húsnúmer og uppfestar auglýsingar.

66. gr.

Bæjarstjórn ákveður nöfn á götum og lætur festa upp nafnspjöld eða mála nöfnin á götuhornin, þar sem þurfa þykir. Töluspjöldum, sem bæjarstjórnin hefur látið eða lætur festa á hús, til að tákna húsaröð, skulu húseigendur halda við á sinn kostnað og endurnýja, ef á þarf að halda.

67. gr.

Bæjarstjórn ákveður hvar festa skuli upp auglýsingar frá yfirvöldunum og öðrum stjórnarvöldum, og útvegar á kostnað bæjarsjóðs spjöld í því skyni, svo mörg sem þurfa þykir.

Auglýsingar um sjónleika, samsöngva, sýningar og aðrar skemmtanir, sem leyft er að halda, má festa upp hvar sem er, með samþykki hlutaðeigandi húsráð-

enda. Aðrar auglýsingar má og festa upp með leyfi húsráðenda, þá er lögreglustjóra hafa verið sendar þær, samkvæmt prentfrelsislögunum. 44
28. apríl

68. gr.

Uppfestar auglýsingar skulu hlutaðeigendur taka niður, þegar þær hafa fullnægt tilgangi sínum, og hreinsa vel staðinn, þar sem þær voru hafðar.

Löglega uppfestar auglýsingar má enginn rífa niður, saurga eða gera ólæsilegar á annan hátt.

XI. KAFLI

Um veitingahús, skemmtistaði og almennar skemmtanir.

69. gr.

Allir staðir, þar sem höfð er á hendi almenn veitingasala matar og drykkja, sem og gististaðir fyrir almenning, skulu háðir sérstöku eftirliti lögreglustjórnarinnar, og skal lögreglunni heimill umgangur um húsakynni þau, sem notuð eru í sambandi við veitingarnar. Hafa skal nægilega dyravörzlu og annað starfslið eftir því sem lögreglustjóri telur nauðsynlegt til að halda uppi góðri reglu og þrifalegri umgengni og getur lögreglustjóri áskilið samþykki sitt á vali dyravarða.

Veitinga- og greiðasölu má aðeins hafa um hönd í húsnæði, sem að dómi heilbrigðisnefndar er til þess hæft og bæjarstjórn hefur samþykkt. Þetta ákvæði nær einnig til þeirra veitinga- og greiðasöluhúsa, sem eru eldri en þessi samþykkt.

Leyfi bæjarstjórnar þarf til að hafa knattborðsstofu fyrir almenning og getur bæjarstjórn ákveðið að hæfilegt gjald sé greitt fyrir leyfið.

Á öllum gistihúsum skal halda nákvæma gestaskrá.

70. gr.

Á almennum veitingastöðum eða samkomustöðum má enginn gerast sekur í ofsalegu atferli eða hávaða, svo að aðrir gestir, húsbóndi eða heimilisfólk eða nágrannar hafi ónæði af. Þar má eigi heldur sýna af sér ósæmilega eða hneykslalega hegðun eða hafa áhættuspil um hönd. Eigi er heimilt að láta ölvuðum manni í té neins konar veitingar umfram lífsnauðsynjar á almennum veitinga- eða samkomustað.

Hverjum þeim, sem hefur á hendi veitingasölu matar og drykkjar, eða selur gistingu, er skylt að gera það sem í hans valdi stendur til að afstýra því, að nokkuð það fari fram í veitingastofu hans eða gistihúsi, sem er á móti góðri reglu eða velsæmi. Skal hann sjá um að loftræsting og þrifnaður sé í góðu lagi. Verði misbrestur á að reglum þessum sé fylgt, eða fullnægi veitingastaður ekki skilyrðum 69. gr., er lögreglustjóra heimilt að banna veitingar á þessum stöðum um stundarsakir eða fyrir fullt og allt, ef ekki er bætt þegar úr ágöllum, að gefinni aðvörun.

71. gr.

Öllum veitingastöðum og almennum skemmtistöðum skal loka frá kl. 23½ til kl. 6, og allir gestir, sem eigi hafa þar náttstað, skulu fara þaðan út eigi síðar en hálfri stundu eftir að lokað er. Þó má selja ferðamönnum greiða á hvaða tíma sem er, ef þeir fá náttstað á veitingastaðnum eftir lokunartíma. Heimilt skal þó að halda áfram dansleikjum, samkvæmunum og öðrum skemmtunum eftir lokunartíma með samþykki lögreglustjóra, en þó skal skemmtistöðum jafnan lokað kl. 23½ og engum veittur aðgangur eftir þann tíma, nema lögreglustjóri veiti sérstaka undanþágu þar um.

Ákvæði 69.—71. gr. taka til knattborðsstofu eftir því, sem við á.

44

28. apríl

72. gr.

Enginn má halda sjónleika, söngskemmtanir, hljómleika, dansleika, íþróttasýningar, myndasýningar, töfrásýningar eða aðrar opinberar skemmtanir, nema hann fái til þess leyfi lögreglustjóra, og getur bæjarstjórn ákveðið visst gjald fyrir slíkt leyfi, er rennur í bæjarsjóð. Þó má eigi krefjast neins gjalds fyrir leyfi, ef skemmtanirnar eru haldnar borgunarlaust eða í góðgerðarskyni.

73. gr.

Föst kvikmyndahús má ekki starfrækja í bænum nema með leyfi lögreglustjóra og bæjarstjórnar, og með því skilyrði að því er útbúnað og loftrými snertir, sem hún tiltekur. Ákveður bæjarstjórn hve mikið gjald skuli greiða í bæjarsjóð fyrir leyfið, annað hvort árlega eða fyrir hverja sýningu. Lögreglustjóri getur einn veitt leyfi til að halda eina og eina kvikmyndasýningu í senn og ákveður þá í samráði við bæjarstjóra gjald í bæjarsjóð.

74. gr.

Hver sá, sem samkvæmt framanskráðu hefur fengið leyfi til að halda sjónleik, dansleik, samsöng eða einhverja þá skemmtun eða sýningu, sem talin er hér að framan, er skyldur að sjá um, að ekkert það fari fram, sem brýtur í bág við reglu eða velsæmi. Ef brestur verður á þessu, er lögreglunni heimilt að slíta samkomunni og skipa áhorfendum og öðrum, sem við eru staddir, að fara í burtu. Lögreglustjóri getur og fyrirskipað skoðun á kvikmyndum og bannað sýningu á myndum, sem hann telur skaðlegar eða siðspillandi.

75. gr.

Húseigendur og húsráðendur geta bannað að sá, er leyfi hefur fengið til að halda skemmtanir, noti það á þeirra lóð. Sömuleiðis er sérhverjum, er hefur sjúkling á heimili sínu, eða ef aðrar gildar ástæður eru fyrir hendi, heimilt að krefjast þess, að engar almennar skemmtanir, sem háreysti er að, séu hafðar svo nærri húsi hans, að hætta eða tjón geti af því hlotizt.

XII. KAFLI

Um staðgildi samþykktarinnar, hegningarákvæði, kostnað o. fl.

76. gr.

Samþykkt þessi gildir fyrir lögsagnarumdæmi Akureyrar.

77. gr.

Mál, sem rísa út af brotum á samþykkt þessari, skal farið með sem opinber mál.

78. gr.

Brot gegn samþykkt þessari varða sektum allt að 2000 krónum, ef ekki liggur við þyngri hegning að lögum. Ef kenna má yfirsjón, er barn yngra en 15 ára drýgir, skorti á hæfilegri umsjón foreldra eða annarra, sem barninu ganga í foreldra stað, þá skal refsa þeim fyrir yfirsjónina, en ekki barninu.

Hagnaður sá, sem sökudólgur kann að hafa haft af broti sínu, og enginn einstakur maður á löglegt tilkall til, skal upptækur ger og renna, auk sekta, í bæjarsjóð.

79. gr.

Ef einhver lætur það ógert, sem er skylda hans samkvæmt samþykktinni, má lögreglustjóri láta framkvæma það eða gera nauðsynlegar ráðstafanir til að hindra, að vanrækslan valdi tjóni.

Kostnað við þetta og kostnað, sem leiðir af þeim ráðstöfunum, sem lögreglu- 44
stjóri gerir til að hindra brot gegn samþykktinni, greiðir bæjarsjóður, en skyldur 28. apríl
er hinn seki að endurgreiða kostnaðinn að fullu.

80. gr.

Allan kostnað, sem leiðir af framkvæmd á samþykkt þessari, og eigi verður
krafizt af einstökum mönnum, greiðir bæjarsjóður.

81. gr.

Með samþykkt þessari er úr gildi numin lögreglusamþykkt fyrir Akureyri,
11. jan. 1934, svo og öll önnur ákvæði, sem kunna að koma í bág við samþykkt
þessa.

Lögreglusamþykkt þessi staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 1 frá 3. jan.
1890, sbr. lög nr. 67 frá 1919, lög nr. 88 frá 1938 og lög nr. 111 frá 1940, um lögreglu-
samþykktir fyrir kaupstaðina, til þess að öðlast gildi þegar í stað, og birtist til eftir-
breytni öllum þeim, er hlut eiga að máli.

Í dómsmálaráðuneytinu, 28. apríl 1954.

Bjarni Benediktsson.

Baldur Möller.

REGLUGERÐ

fyrir Læknisvitjanasjóð Selfosshéraðs.

45

3. maí

1. gr.

Læknisvitjanasjóður Selfosshéraðs er stofnaður samkv. lögum um læknis-
vitjanasjóði, nr. 59/1942, og fer um sjóðinn eftir þeim lögum og reglugerð þessari.

2. gr.

Sjóðurinn nær til alls Selfosshéraðs. Stjórn hans skipa tveir menn kosnir á
sameiginlegum fundi oddvita allra hreppa læknishéraðsins. Kosning þessi skal
fara fram á fyrsta oddvitafundi eftir hverjar reglulegar hreppsnefndarkosningar.
Formaður stjórnarinnar er sýslumaður Árnassýslu, og er hann jafnframt reiknings-
haldari og gjaldkeri sjóðsins.

3. gr.

Tekjur sjóðsins eru framlag úr sýslusjóði Árnassýslu, eftir samþykkt sýslu-
nefndar hverju sinni, eða framlög sveitarsjóða eftir samþykkt oddvitafundar, svo
og lögmælt tillög ríkissjóðs og aðrar tekjur.

4. gr.

Tilgangur sjóðsins er að auðvelda héraðsbúum læknisvitjun og draga úr og
jafna kostnað þeirra af læknisvitjunum og sjúkraflutningum. Kostnað af hverri
læknisvitjun endurgreiðir sjóðurinn þannig: Af fyrstu 100 krónum kostnaðar af
einstakri læknisvitjun greiðist ekkert úr læknisvitjanasjóði, en $\frac{2}{3}$ af þeirri upp-
hæð, sem er fram yfir 100 kr., þó ekki meira en 400 króna styrkur til einnar læknis-
vitjunar, sbr. þó 5. gr.